

— Πράγματι ἦτο πληγωμένος εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα.

— Μὴ κάμνετε θόρυβον τῇ ἀπήνητησεν, ἀπωθὼν αὐτὴν ἡσύχως διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς. Δὲν εἶνε τίποτε. Ἡ σφαῖρα δὲν ἤγγισεν εἰρή τὰς σάρκας. Ὁλίγαι σταγόνες αἱμάτων καὶ ἰδοὺ τὸ πᾶν. Δὲν ἤξιζε τὸν κόπον ν' ἀνησυχήσατε, καὶ λυποῦμαι διότι ἐτάραξα τὸν ὕπνον σας.

— Ἀφετέ με νὰ ἴδω, ἄφετέ με νὰ σᾶς περιποιηθῶ, τῷ ἔλεγε διὰ παρακλητικῆς φωνῆς. Εἶνε καθήκον μου... καὶ δικαίωμα μου ἴσως... προσέθηκε δισταζούσα.

— Αἰσμονεῖτε, Μαρία, ὑπέλαβεν ὁ Κύριος ὅτι δὲν ὤφειλε νὰ ἦναι οὔτε καθήκον οὔτε δικαίωμα σας. Ἄλλως τε σᾶς ἐπαναλέγω ὅτι δὲν εἶνε τίποτε, καὶ αὐριον οὐδεὶς ἐν τῷ πύργῳ θὰ γνωρίζῃ περὶ τῆς ἀπλῆς ταύτης ἀμυχλῆς.

(Ἐπεταί τὸ τέλος)

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ γυνὴ εἶνε ὡς ἡ σκιά σου· τὴν ἀκολουθεῖς, σὲ φεύγει. Τὴν φεύγεις, σὲ ἀκολουθεῖ.

Μυστέ.

Ὁ ἔρως εἶνε ἀπλὸν ἐπεισόδιον εἰς τὸν βίον τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ διὰ τὴν γυναῖκα ἀποτελεῖ ὁλόκληρον αὐτῆς τὴν ὑπαρξιν. Τὰ ἀξιώματα τῆς Αὐλῆς καὶ τῆς Ἐκκλησίας, αἱ δοξαὶ τοῦ πολέμου καὶ τὰ δῶρα τῆς τύχης ἀνέκουσιν εἰς τὸν ἀνδρᾶ· ἡ ὑπερηφάνεια, ἡ δόξα ἡ φιλοτιμία τῷ παρέχουσιν ἀρκετὰ ἀντικείμενα πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ κενοῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ὀλίγιστοι εἶνε οἱ μὴν ὑπ' αὐτῶν δελεαζόμενοι. Οἱ ἄνδρες ἔχουσιν ὅλα ταῦτα τὰ πρὸ νόημα, ἀλλ' αἱ γυναῖκες ἐν καὶ μόνον ἔχουσι τὸ ν' ἀγαπῶσι πάντοτε καὶ νὰ θυσιάζωσι τὰ πάντα χάρι τοῦ ἔρωτός των.

Βύρων.

Ἡ ζηλοτυπία γεννᾶται πάντοτε μετὰ τοῦ ἔρωτος, ἀλλ' οὐδέποτε συναποθνήσκει μετ' αὐτοῦ.

Αἱ ἰδέαι εἶνε ὅργανα ὧν τὴν ἐπίκαιρον χρῆσιν πρέπει νὰ μάθῃ τις ὅπως δεσπόζῃ τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ κ τ ᾱ β ι ο ς Φ ε ρ ρ ι ε .

Ὁ πλεονέκτης καὶ φιλόργυρος ἐμοιάζει πρὸς ἀμυῶδη ἔρμηον ἥτις ἀπὸ ροσφῆ ὅλην τὴν βροχὴν ἀλλ' οὐδένα καρπὸν ἀποφέρει.

Εἰς τὴν συνδιάλεξιν πλείωτον ὕλην παρέχει ἡ ἐμπιστοσύνη ἢ ἡ εὐφυΐα.

Τὸ εὐσταθὲς τῶν σοφῶν δὲν εἶνε εἰρή τέχνη τοῦ νὰ ἐγκλιθεῖσι τὴν ταρχὴν των εἰς τὴν καρδίαν.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΜΙΑ ΣΒΕΣΘΕΙΣΙΑ ΔΟΞΑ

Au fond d' une taverne il fixe sa demeure,
Et gagne, sans bouger, deux mille écus par heure.
Colnet

Τὶ ἀλλόκοτοι θόρυβοι προήρχοντο καθ' ἐσπέραν ἀπὸ τὴν κατὰφωτον ἐκείνην οἰκίαν τῆς ὁδοῦ Ν' ! ἰκρότοι πινακίον, συγκρούσεις ποτηρίων, βοή προερχομένη ἀναμῖξ ἀπὸ φωνῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ ἤχαι μουσικῶν ὁργάνων συγκεχυμένως ἀκούμεναι ἐν μέσῳ ὅλου τούτου τοῦ θορύβου! Ἦτο ἡ οἰκία τοῦ νεοῦ Ἀνδρέου Ἀργυρίου, ὅστις πρὸ τινος ἐκληρονόμησε μεγάλην περιουσίαν παρὰ τοῦ ἀποθανόντος αὐτοῦ πατρός.

Ὁ Ἀνδρέας Ἀργυρίου οὐδὲν ἐσπούδαζεν, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐσκόπευε πλεόν νὰ σπούδασῃ τι. Μεταξὺ τῆς ἡμέτερας νεολογίας, ἐν γένει χρηστῆς, ἀναρῶνται ὡς παραφρονίαι καὶ τινες νεοὶ οἷτινες ὡς μόνον σκοπὸν τοῦ βίου των ἐκλέγουσι τὴν θήραν τῶν τέρψεων, οὐδὲν ἄλλο σκεπτόμενοι πλην αὐτῶν.

Μία τῶν παραφρονιῶν τούτων ἦτο καὶ ὁ ἥρως ἡμῶν ὅστις ἦδη μέγας αὐτεξούσιος καὶ κύριος σημαντικοῦ πλούτου ἠδύνατο ν' ἀπολαύῃ ἐλευθερίως παντός ὅ,τι ἐπεθύμει, ἡ μόνη του δὲ ἐπιθυμία ἦτο καὶ αὐτοῦ ἡ καλὴ διαπαιδαγύγη, ἣν ἡγάπα ὅχι διότι ἦτο ὁπαδὸς τῆς κυρηναικῆς φιλοσοφίας ἀλλ' ἀπλῶς διότι τῷ ἤρεσκεν. Εἶχεν ὁμῶς οὐτός καὶ τὴν φιλοσοφίαν του δικαιολόγησιν, λέγων ὅτι ἡ νεότης εἶνε ἐφημέρος καὶ πρέπει τὰς ὁρᾶς αὐτῆς νὰ τὰς διερχέται τις ὅπως δύναται καλλίτερον.

Ὁ Ἀνδρέας ἐστερεῖτο ἀληθῶς ἠθικῶν προτερημάτων, κατέχεν ὅμως ἱκανὰ τοιαῦτα φυσικὰ ἄτινα μετὰ τῶν χαριέντων του τρόπων τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν ζωὴν ἦν διηγε, δὲν ἤργησαν νὰ τὸν καταστήσωσιν ἀληθὴ ἥρωα τῆς ἡμέρας. Ἦτο περιζήτητος εἰς τὰς συναναστροφὰς καὶ εἰς πᾶσαν ἐκλεκτὴν ὁμήγυριν, ἐνθα χάρις εἰς τοὺς τρόπους τοῦ ἦτο προσφιλες εἰς τὰς κυρίας, ὅχι ὁμῶς καὶ εἰς τοὺς νεκλιμένους κυρίους, διότι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐδλεπον τὴν λαμπρότητα τῶν σβεσθυμένων ἐνώπιον ἐκείνου.

Ὁ Ἀνδρέας ἐμολογουμένως ἦτο καὶ ἀντάξιος ὅλων τούτων. Ὡς πρὸς τοὺς συρμούς οὐδένα ἐμμεῖτο, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας αὐτὸς ἐχρησίμευεν ὡς πρῶτον διὰ πολλοὺς νέους οἷτινες ἐκάνεινον τὸ σῆμα τοῦ περιλαίμιου ἢ τὸ πλάτος τῆς περισκελίδος των ἀναλόγως πρὸς τὰ ἰδικά του, ἐν ᾧ ἄλλοι, προσπαθοῦντες ν' ἀπομιμηθῶσι τὸ ὕψος του, ἐδίδον οὕτω εἰς τὰς ὀψεις αὐτῶν ὕψος εἰς ἄκρον κομικόν.

Τὰς νύκτας ἐξηκολοῦθε πάντοτε ὁ νεαρὸς Ἀργυρίου τὸν συνήθη αὐτοῦ βίον, καὶ μετ' ὀλίγον εἰς τὰς νυκτερινὰς του διασκεδάσεις, αἵτινες ἤρχισαν νὰ τὸν κουράζωσι, προσέθηκε καὶ τὸ χαρτοπαιγνιον, ζητῶν ἐν αὐτῷ νὰ εὕρῃ νέας καὶ ζωηρότερας συγκινήσεις.

Ἐπὶ τρεῖς ἔλα ἔτη διήγεν ὁ Ἀνδρέας συνεχῶς τὸν